

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษาประถม ๓ ชนิดในภาษาไทยกับเจตนาของผู้พูดในนานินิยาย เรื่อง "โซลังคอม" ของท่านยันตี้ ศึกษาเจตนาของประถมศักราชในภาษาไทย ซึ่งปรากฏในนานินิยายเรื่องโซลังคอมอันได้แก่ ประถมค่าถาม ประถมค่าสั่ง และประถมออกเล่า ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. ประถมค่าถาม แบ่งตามรูปภาษาและความหมายได้เป็น ๓ ชนิด

๑.๑ ประถมค่าถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ แสดงเจตนาได้ต่างๆ ดังนี้

ก. แสดงเจตนาถามให้ตอบ ได้แก่ ประถมค่าถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ซึ่งมีค่าหรือกลุ่มค่าลงท้ายบอกถ้าถามคือ "หรือ ไหน ใช่ไหม ไม่ใช่หรือ หรือเปล่า หรือยัง" ประถมค่าถามเหล่านี้ทั้งสามารรถแบ่งได้เป็น ๒ ชนิดย่อย คือ

๑) แสดงเจตนาถามให้ตอบโดยคาดคะเนค่าตอบ ได้แก่ ประถมค่าถามแบบตอบรับปฏิเสธซึ่งมีค่าลงท้ายบอกถ้าถาม "หรือ" "ใช่ไหม" "ไม่ใช่หรือ"

๒) แสดงเจตนาถามให้ตอบ โดยไม่คาดคะเนค่าตอบ ได้แก่ ประถมค่าถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธซึ่งมีค่าลงท้ายบอกถ้าถาม "ไหน" "หรือเปล่า" "หรือยัง"

ก. แสดงเจตนาถามให้ตอบและแสดงเจตนาอื่นๆ ดัง

๑) แสดงเจตนาถามให้ตอบ และแสดงความแปลกใจ ได้แก่ ประถมค่าถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายบอกถ้าถาม "หรือ"

- ๒) แสดงเจตนาตามให้ตอบและแสดงการทักทาย ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ"
- ๓) แสดงเจตนาตามให้ตอบและซักชวน ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ" และ "ใช่ไหม"
- ๔) แสดงเจตนาตามให้ตอบ และย้ำเตือนความทรงจำของผู้ฟัง ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ"
- ๕) แสดงเจตนาตามให้ตอบและขออนุญาตหรือขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "ไหน"
- ๖) แสดงเจตนาตามให้ตอบ และแสดงตนเป็นกลาง ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ เปล่า"
- ๗) ไม่ได้แสดงเจตนาตามให้ตอบ แต่แสดงเจตนาอื่นๆ ดังนี้
- ๑) แสดงเจตนาหอยกล้อ ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ" และ "ไหน"
- ๒) แสดงเจตนาประชด ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ" และ "ไหน"
- ๓) แสดงเจตนาข้อซ้อม ชี้งตรงข้ามกับความคิดของผู้ฟัง ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ"
- ๔) แสดงเจตนาข้อความคิดความเชื่อของผู้ฟัง ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "หรือ" และ "ใช่ไหม"
- ๕) แสดงเจตนารู้ทันผู้ฟัง ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "ใช่ไหม"
- ๖) แสดงเจตนาขอร้องหรือสั่งอย่างสุภาพ ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "ไหน"
- ๗) แสดงเจตนาถูก ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "ไหน"

๔) แสดงเจตนาเกริ่นนำก่อนออกเล่า ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีค่าลงท้ายของภารกิจ "ใหม่" "หรือเปล่า" และ "หรือยัง"

๑.๒ ประโยชน์ค่าความแบบให้ตอบเนื้อความ แสดงเจตนาได้ต่าง ๆ ดังนี้

ก) แสดงเจตนาภารกิจ ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะแสดงภารกิจ คือ ใคร อะไร ทำใหม่ ไหน ออย่างไร เมื่อไร เท่าไร กี่

ข) ไม่ได้แสดงเจตนาภารกิจ แต่แสดงเจตนาอื่น ๆ ดังนี้

๑) แสดงเจตนาของเล่า ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะ "ใคร" "อะไร" "ทำใหม่"

๒) แสดงเจตนาคัดค้าน ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะ "ใคร" "อะไร" "ใหม่" "ทำใหม่" "ออย่างไร" "กี่"

๓) แสดงเจตนาหยอดกล้อ ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะ "ใคร"

๔) แสดงเจตนากรรขอไม่พอใจ ได้แก่ ประโยชน์ค่าภารกิจแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะ "อะไร"

๕) แสดงเจตนาเสนอแนะ ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะ "ทำใหม่"

๖) แสดงเจตนาทักทาย ได้แก่ ประโยชน์ค่าความแบบตอบเนื้อความที่มีค่าไม่ชี้เฉพาะ "ทำใหม่"

๗) แสดงเจตนาต่อว่า ได้แก่ ประโยชน์ค่าถ้า
แบบตอบนี้ความที่มีค่าไม่ใช่เฉพาะ "ทำไม่"

๗.๗ ประโยชน์ค่าถ้าแบบให้เลือกเอา แสดงเจตนาได้ดังนี้

ก. แสดงเจตนาถ้าให้ตอบ

ข. แสดงเจตนาประชด

๘. ประโยชน์สั่ง แสดงเจตนาได้ต่างๆ ดังนี้

๘.๑ แสดงเจตนาสั่ง

๘.๒ แสดงเจตนาขอร้อง

๘.๓ แสดงเจตนาซักซ่อน

๘.๔ แสดงเจตนาอนุญาต

๘.๕ แสดงเจตนาเสนอแนะ

๘.๖ แสดงเจตนาสอน

๘.๗ แสดงเจตนาเตือน

๘.๘ แสดงเจตนาปลอบ

๙. ประโยชน์ออกเล่า แสดงเจตนาได้ต่างๆ ดังนี้

๙.๑ แสดงเจตนาแจ้งให้ทราบ แบ่งเจตนาอย่างได้ดังนี้

๙.๑.๑ แสดงเจตนาบอกเนอความ

๙.๑.๒ แสดงเจตนาอธิบาย

๙.๑.๓ แสดงเจตนาคาดคะเน

๙.๑.๔ แสดงเจตนาเตือนความจำ

๙.๒ แสดงเจตนาถ้าให้ตอบ

๙.๒.๑ แสดงเจตนาถ้าให้ตอบขึ้นยัน

๙.๒.๒ แสดงเจตนาถ้าให้ตอบรายละเอียด

๙.๓ แสดงเจตนาบอกให้ฟัง

อภิปรายผล

จากการศึกษาประਯุค ๓ ชนิด ในภาษาไทยกับเจตนาของผู้พูดในนวนิยายเรื่อง "โซลส์แคม" ของทอมยันค์ ผู้วิจัยพบว่ารูปภาษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่แสดงเจตนาของผู้พูด ดังนั้นรูปประਯุคทั้ง ๓ ชนิด อันได้แก่ ประਯุคค่าถ้าม ประਯุคค่าสั้ง และประਯุคบอกเล่า สามารถแสดงให้เห็นเจตนาของผู้พูดได้เนื่องกว้าง ๆ คือแสดงเจตนาถ้ามให้ตอบ บอกให้ทำ และแจ้งให้ทราบ ส่วนเจตนาอย่างต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเจตนาทักษะ เจตนาชักชวน เจตนาชี้ เจตนาขอร้อง เจตนาเตือน เจตนาอธิบาย เจตนาปลอบ ฯลฯ รูปภาษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถบอกเจตนาของผู้พูดได้ ต้องอาศัยความหมายของประਯุคและบริบทแวดล้อม เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดผู้ฟัง เหตุการณ์ สถานการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก ฯลฯ ซึ่งข้อจำกัดเจตนา 例如ในการใช้ภาษา ผู้พูดอาจจะใช้รูปประਯุคแบบหนึ่งแสดงเจตนาอีกอย่างหนึ่งได้ โดยเฉพาะรูปประਯุคค่าถ้าม ผู้วิจัยพบว่ามีการใช้แสดงเจตนาอื่น ๆ ก็มิใช่เจตนาถ้ามให้ตอบมากที่สุด เช่น ประਯุคค่าถ้าม "หรือ" อาจใช้ในการทักษะ การชักชวน การหยอดล้อ หรือการประชดก็ได้

อนึ่งผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการเลือกใช้คำบอกมาลา คำบอกสถานภาพ ฯลฯ จะช่วยแสดงเจตนาของผู้พูดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นได้ เช่น ล่า ล่าจะ ล่าจะจะ จะแสดงเจตนาถ้ามให้ตอบ น่าจะ น่าจะจะ จะแสดงเจตนาบอกให้ทำ น่าจะจะ น่าจะจะ หรือ แสดงเจตนาแจ้งให้ทราบ

ข้อเสนอแนะ

๑. ความมีการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียง ที่ทำให้การแสดงเจตนาของผู้พูดต่างกันออกไปอย่างละเอียด เช่น หรือ เปลี่ยนเป็น เหรอ วิ เหรอ
๒. ความมีการศึกษาเรื่องเจตนาของประਯุคต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลประเกกอื่น เช่น บทละคร บทภาพยนตร์ ฯลฯ
๓. ความศึกษาว่าคำเสียงทำให้ประਯุคแสดงเจตนาต่างออกไปได้อย่างไร
๔. ความศึกษาว่าประਯุคที่ถ้ามอย่างเดียวกัน อาจตอบโดยใช้รูปประਯุคต่างกันออกไปได้อย่างไรบ้าง